

Uit het huwelijk van Pieter van der Klooster met Cornelia Gijzeling zijn in Poortvliet geb./ged.:

1. Willem, ged. Poortvliet 21.2.1790, overl. Tholen 1.6.1869, tr. Tholen 2.12.1829 met Cornelia Fiere, d.v. Jan Fiere en Magdalena Geluk, overl. Tholen 28.1.1869
2. geen naam, begr. Poortvliet 23.10.1793
3. geen naam, begr. Poortvliet 4.1.1794

IV. FRANKE, DANIEL, geb./ged. Poortvliet 28.2/3.3.1782, z.v. Pieter Franke en Cornelia Gijzeling, get. de vader en Daniel Franke, overl. Scherpenisse (beroep landbouwer) 27.1.1854, otr. Scherpenisse 20.5.1808, tr. Sint Annaland 5.6.1808 met **PIETERNELLA DE GRAAF** (Graaff), geb. Scherpenisse 5.10.1775, d.v. Jan de Graaf en Janna van de Velde, overl. Scherpenisse 19.12.1840.

Uit dit huwelijk zijn in Scherpenisse geboren:

1. Pieter, geb./ged. 8/10.7.1808, jong gestorven
2. Jan, geb. 7.10.1811 **volgt V**
3. Pieter, geb. 29.1.1814, overl. Scherpenisse 7.2.1814
4. Pieter, geb. 20.2.1816, overl. Scherpenisse 25.5.1816

Regio Noord- en Zuid-Beveland

Van het Gemeentearchief Goes

Havenoord en Hoeve Naaldwijk door Willy van Meegen

Jaco Overbeeke was bij het Gemeentearchief om uit te zoeken in welk jaar Maria Janna Overbeeke hoeve Naaldwijk in Wolphaartsdijk kocht, de boerderij waar hij zelf nu woont. Hij wist al dat het rond 1895 moest zijn en wilde het graag precies weten.

Leendert Guiljam en Jacoba Maria van de Blocqerij

Het is een intrigerend verhaal dat hem tot deze zoektocht inspireerde. Het begint met de militair Leendert Guiljam uit Sint Maartensdijk, die door een beetje bluf tot twee keer toe een grote erfenis in de schoot geworpen kreeg. Eerst verwierf hij het kapitaal van zijn vrouw, daarna nog dat van haar zuster. Jaco Overbeeke kende dit verhaal door het artikel 'De levensgeschiedenis van Leendert Guiljam', dat hij via via van familie ontvangen had. Na een bevordering bij de infanterie in 1833 kwam Leendert in Hoorn terecht. Vlakbij de kazerne stond een landhuis waarin twee al wat oudere maar schatrijke, ongetrouwde zusters woonden. Ze hadden nog een zus, die wel getrouwd was. Volgens de overlevering hadden de jonge officieren elkaar opgestookt om een van de rijke dames een huwelijksaanzoek te doen. Omdat niemand echt wilde, werd er geloot en het lot viel op Leendert Guiljam. Intussen overleed de jongste van de twee zussen, zodat er een overbleef: Jacoba. Zij was ruim achttien jaar ouder dan Leendert. Ze trouwden op 25 februari 1836. Een paar maanden later benoemde ze hem tot haar enige erfgenaam. Het stel woonde afwisselend in Hoorn en Amsterdam. Al in 1837 overleed ze, het huwelijk duurde slechts vijftien maanden. Leendert zegt in een advertentie: 'Heden trof mij de zwaarste slag mijns levens, door het afsterven van mijne dierbare en onvergetelijke echtgenote, Vrouwe Jacoba Maria van de Blocqerij, in den ouderdom van 53 jaren na slechts 15 maanden in een allergelukkigsten echt met haar verenigd te zijn geweest.' Het verhaal wordt nog opmerkelijker. Op 29 juni van datzelfde jaar scheidde de overgebleven zus, Geertruid Ida, van haar man en trok bij Leendert in, die een nieuw huis aan de Keizersgracht in Amsterdam kocht. Ook dit nieuwe

stel woonde beurtelings in Hoorn en Amsterdam. Dit huwelijk duurde aanzienlijk langer, Geertruid overleed in 1871. Nu had Leendert het kapitaal van alledrie de zussen.

Maria Janna van Overbeeke

Hier komt het verhaal bij Jaco Overbeeke. Een nichtje van Leendert Guiljam, Maria Janna Overbeeke, dochter van zijn zus, trok bij hem in en zorgde tot zijn dood in 1879 voor hem. Eerst in Amsterdam, later in Goes, waar Leendert het buiten Havenoord had aangekocht. Het nichtje erfde alles. Zij was de zus van de betovergrootvader van Jaco. In 1882 trouwde ze met Henri van Renterghem en in 1891 scheidden ze.

Maria Janna van Renterghem-Overbeeke bij de vijver van Havenoord. Collectie Gemeentearchief Goes.

Maria Janna overleed in 1911 en liet haar kapitaal na aan haar neven en nichten. Ze werd begraven in Kloetinge.

Hoeve Naaldwijk

Jaco Overbeeke probeert het verhaal verder aan te vullen. Hij behoort tot het vijfde geslacht Overbeeke dat woont in de boerderij aan de Noorddijk in Wolphaartsdijk. Zijn overgrootvader Leendert Overbeeke ging boeren voor zijn moeder, de weduwe Jannetje Overbeeke-Kesteloo, op deze boerderij van Maria Janna. Daarvoor woonden ze in Krabbendijke. De vader was op Tweede Pinksterdag in 1894 omgekomen bij een ongeval. Omdat de familie niet meer van de kerk was, waar het eigendom van de grond lag, werd de pacht opgezegd. Op 22 februari 1895 hield de familie een koopdag, Jaco Overbeeke heeft hier het aanplakbiljet nog van.

Hoeve Naaldwijk rond 1920. Foto uit familiearchief Overbeeke

Zo wist Jaco dus dat zijn familie Krabbendijke in 1895 moest verlaten, en dat de boerderij in Wolphaartsdijk rond die tijd in het bezit van Maria Janna moest zijn. Leendert Guiljam was toen al jaren dood en van Henri was ze al gescheiden.

De koop blijkt zich in 1896 te hebben voltrokken. Aan de hand van de kadastrale nummers van de boerderij, die hij al kende, kon via de Artikelsgewijze Legger het leggenummer van Maria Janna

gevonden worden, 1189, en aan de hand daarvan is weer te vinden in welk jaar van wie bepaalde percelen gekocht zijn. Er bleken in 1895 twee eigenaars te zijn, van wie Maria Janna hun deel van de hoeve kocht, Cornelis van Damme en Jan Goetheer.

Goetheer, Jan, Landbouwer, Wolphaartsdijk, pagina uit kasterlegger

Zoals het vaak gaat bij onderzoek, leidt het beantwoorden van een vraag tot nieuwe vragen. Volgens het kadaster is in 1896 Maria Janna de eigenaresse. Maar hoe zat het nu? Heeft het gezin tijdelijk nog even ergens anders in Wolphaartsdijk gewoond voordat ze hoeve Naaldwijk konden betrekken? Daarvoor gaat hij de notariële archieven nog raadplegen.

Een uitgebreidere versie van dit artikel vindt u op www.gemeentearchiefgoes.nl

Regio Walcheren

De erfenis van Ome Jacob in 1977 door Albert Prins

Het café op de hoek van het Reigerstraatje, dat eerder die dag mijn aandacht had getrokken, waar vroeger een kunsthandel was gevestigd, werd mijn derde stopplaats, op de dag dat ik uit nostalgie mijn geboortestad bezocht. Het café was matig bevolkt. "t Is mooi weer vandaag, é", hoorde ik van de juffrouw achter het buffet. Haar Zeeuwse "é" was zonder twijfel aangeleerd. Ze bleek een Rotterdamse, die het in Middelburg had "gevonden", zoals ze mij dat toevertrouwde. "In de Randstad is het me veel te druk. Hier is het veel rustiger, veel aangenamer te leven. Ik vind Zeeuwen vriendelijke, spraakzame mensen. Ik woon hier alweer vijf jaar". Ze was opmerkelijk openhartig voor een kasteleinse. Waarschijnlijk was ze ook blij een nieuw gezicht te zien. Zeeland bleek voor haar een toevluchtsoord te zijn geworden, net als voor andere verwarde Randstedelingen.

Op mijn gemak dronk ik enkele glazen pils. Voor de gezelligheid bood ik de barjuffrouw ook een drankje aan. Waarom ook niet? Wat had ik anders te doen? Niets toch! Gaandeweg kwam ik in een